

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, în cauza penală în privința inculpatului

Fedula Constantin XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.10.2017 - 30.11.2017;

2. Instanța de apel: 21.12.2018 - 30.01.2018;

3. Instanța de recurs: 01.06.2018 - 11.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 30 noiembrie 2017, Fedula Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Fedula Constantin, la 17 iunie 2017, ora 20.00, aflându-se la domiciliul fostei soții Fedula Lidia din XXX, acționând cu intenție directă, cu scopul cauzării leziunilor corporale medii, i-a aplicat lui Colța Vera multiple lovituri cu un hârleț peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform raportului de constatare medico-legală nr.146 din 26.07.2017, vătămări corporale medii, caracterizate prin: fractură închisă a ambelor oase 1/3 medie a antebrațului mâinii stângi, fractură închisă a maleolei laterale a gambei piciorului drept, hematom a genunchiului piciorului drept.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Catărău în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie liberat de răspundere penală, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - declarațiile părții vătămate sunt contradictorii; - acțiunile inculpatului au fost comise în stare de legitimă apărare.

3.1. Partea vătămată V.Colța la data de 20 ianuarie 2018, a depus o cerere prin care și-a retras plângerea depusă împotriva inculpatului, pe motiv că s-au împăcat și a solicitat încetarea prezentului procesul în temeiul art.109 Cod penal, art.276 alin.(5), 391 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală .

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, apelul declarat de către avocatul V.Catărău în numele inculpatului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat împotriva lui C.Fedula în baza art.152 alin.(2) Cod penal a fost încetat, pe motiv că plângerea a fost retrasă de către partea vătămată V.Colța și părțile s-au împăcat.

În motivarea acestei soluții instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate V.Colța, ale martorului L.Fedula și actele cauzei - procesele-verbale privind consemnarea celor constatate din 07.08.2017, de cercetare la fața locului din 21.06.2017, de examinare a hîrlețului din 25.09.2017; informația telefonică 903 din 17.06.2012; raportul de constatare nr.146-D din 26.07.2017 în privința părții vătămate V.Colța.

De asemenea, instanța a reținut că, în ședința instanței, inculpatul și-a recunoscut vina și și-a manifestat disponibilitatea de a se împăca cu partea vătămată. La rândul ei, partea vătămată a formulat o cerere, prin care și-a retras plângerea și a solicitat încetarea procesului penal intentat împotriva lui C.Fedula.

Instanța de apel a indicat că, reieșind din prevederile art.276 alin.(1) și (5) Cod de procedură penală, urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în unele articole, inclusiv și în art.152 alin.(1) din Codul penal, iar la împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală, împăcarea fiind personală și produce efect doar dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Prin urmare, având în vedere că partea vătămată V.Colța și-a retras plângerea depusă împotriva inculpatului C.Fedula, pe motiv că s-au împăcat, instanța de apel, în temeiul art.391 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, care prevede că procesul penal se încetează în cazul în care plângerea a fost retrasă de către partea vătămată sau părțile s-au împăcat, a considerat oportun să admită cererea părții vătămate și să înceteze procesul penal intentat împotriva lui C.Fedula, pe motivul indicat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că instanța a admis greșit apelul; - prevederile art.109 Cod penal nu sunt aplicabile speței; - împăcarea părților poate avea loc doar până când completul care a judecat cauza în primă instanță intră în deliberare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.109 Cod penal din moment ce împăcarea părților poate avea loc doar în prima instanță până la intrarea completului de judecată în deliberare sunt absolut neîntemeiate, bazate intenționat și nejustificat pe o interpretare eronată a legii.

Astfel, Colegiul penal precizează că pe lângă normele invocate selectiv în recurs, procedura împăcării părților conține și altele.

Prin urmare, potrivit art.276 alin.(1) și (5) Cod de procedură penală, urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în articolele: 152 *alin.(1)*, 153, 155, 157, 161, 173, 177, 179 alin.(1) și (2), 193, 194, 197 alin.(1), 198 alin.(1), 200, 202, 203, 204 alin.(1), 246¹, 274 Cod penal, precum și al furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta.

La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate la alin.(1), urmărirea penală încetează. Împăcarea este personală și produce efect *doar dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești*.

Având în vedere sintagma „*până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești*”, recurentul urma să ia în considerare că, potrivit art.466 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, hotărârea primei instanțe rămâne definitivă: la data pronunțării, când hotărârea nu este supusă apelului și nici recursului; la data expirării termenului de apel; la data retragerii apelului și încetării procedurii de apel, dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de apel. Totodată, hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Prin urmare, reieșind din normele precitate, împăcarea părților poate interveni, în cazul infracțiunilor prevăzute de art.276 alin.(1) Cod de procedură penală, *oricând în cursul procesului penal*: la urmărirea penală, în instanța de fond, de apel, de recurs - dacă pentru unele infracțiuni nu există calea apelului, dar numai până la rămânerea definitivă a hotărârii.

În sensul celor expuse, instanța de recurs precizează că prevederile art.109 Cod penal și ale art.276 Cod de procedură penală, trebuie aplicate corelativ.

Or, norma prevăzută de art.109 Cod penal este una mai generală, care se referă la toate infracțiunile prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială a Codului penal, în schimb, art.276 Cod de procedură penală este o normă specială, care stipulează expres că împăcarea părților în cauzele penale privind săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, poate avea loc până la *rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești*.

Prin urmare, instanța de apel, reținând dispozițiile art.276 alin.(1), (5), 391 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, corect a admis apelul părții apărării, a casat sentința și a încetat procesul penal intentat în privința inculpatului C.Fedula, pe motiv că plângerea a fost retrasă de către partea vătămată V.Colța și părțile s-au împăcat.

Colegiul conchide că decizia instanței de apel este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, iar argumentele recurentului în susținerea recursului sunt neîntemeiate.

Subsecvent, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Fedula Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu